

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp.dk>)

Søg...

13. juli 2019

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Synes godt ◀

Overlord

Tekst |

Print denne side |

Send som email ([mailto:?](mailto:?subject=Planet%20Pulp%203A%20Overlord&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20side%3A%20Overlord))

subject=Planet%20Pulp%203A%20Overlord&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20side%3A%20Overlord

En lunken omgang ramasjang, der udnytter sin præmis alt for dårligt, svælger i stort set alle de klichéer, manuskriptforfatterne har kunnet komme på og – værst – viser os alt for lidt af det, vi egentlig vil se.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/overlord/overlord_boxcover_stor.jpg) En deling amerikanske faldskærmstropper har fået en vigtig opgave i timerne op til invasionen i Normandiet den 6. juni 1944: Land bag fjendens linjer og sæt en tysk radiosender ud af spillet.

Det går løs lige fra starten: Delingen bliver reduceret til nogle få overlevende, efter deres fly rammes af antiluftskyts, og nu må de se, om de kan klare ærterne. Uret tikker, og radiosenderen skal være væk, når den egentlige invasion begynder.

Vores hovedpersoner, der nu kun tæller en håndfuld, nærmer sig den lille franske landsby, hvor radiosenderen er installeret i kirketårnet. Undervejs støder de på en ung fransk kvinde, som fører dem til landsbyen, hvor det dog snart står klart, at ikke alt er, som det bør være.

Chloe, som den unge kvinde hedder, bor sammen med sin lillebror Paul og en tante, der beskrives som "meget syg". Vi finder snart ud af hvorfor. De infame nazister har nemlig indrettet et laboratorium under kirken, hvor de eksperimenterer på de lokale for at udvikle et serum, der kan skabe supersoldater til Det Tredje Rige.

Hvis du synes, ovenstående lyder som opskriften på en herlig omgang ramasjang, der blander krigsfilmen med horror i bedste **Castle Wolfenstein**-stil, så har du ret.

Desværre er noget gået galt i filmkøkkenet, for selvom ingredienserne er på plads, ender vi med en skuffende ret uden meget krydderi.

Forbløffende uopfindsomhed

Det kan virke grotesk at anklage en film som **Overlord** for at være klichéfylt, når nu hele præmissen for filmen er én stor kliché. Ikke desto mindre er den forbløffende uopfindsomhed én af filmens helt store svagheder.

Manuskriptet er begået af Billy Ray efter en historie, han har brygget sammen i selskab med filmens producer J.J. Abrams. Mark L. Smith stod for en sidste afpudsning af manuskriptet, så han og Ray deler *screenwriting credits*.

Klichéerne står i kø i Ray og Smiths manuskript, både hvad angår rollerne og plotudviklingen. Personerne er de rene arketyper, som de to forfattere tydeligvis ikke har gidet bruge tid på at gøre bare en smule interessante.

Vi har Soldaten Med et Hjerte af Guld i form af Boyce, spillet af Jovan Adepo. At vi her har at gøre med en faktuel fejl (ingen sorte gjorde under 2. Verdenskrig tjeneste i samme deling som hvide) er i den forbindelse et mindre problem.

Wyatt Russell (Kurt Russell og Goldie Hawns søn) spiller korporal Ford: Den Hårde Hund, der i sidste ende naturligvis viser sig at være god nok på bunden.

John Magaro spiller Tibbet, Den Gnavne New Yorker; snigskytten der tygger tyggegummi, kritiserer de andre og generelt er på tværs. Selvfølgelig viser også han sig at være god nok på bunden.

Iain de Caestecker er Chase, Den Uduelige Soldat, der primært er med som fotograf for at dokumentere krigshandlingerne.

Derudover er der Rosenfeld, spillet af Dominic Applewhite, Den Jødiske Soldat, der indledningsvist tages til fange af tyskerne, men som overlever og kæmper heroisk sammen med Tibbet.

Naziklichéer

Tyskerne er ikke meget bedre, om end måske lidt mere underholdende. Den primære skurk er Wafner (en overspillende Pilou Asbæk), der er lun på Chloe, og som afpresser hende til sex under trusler om at bruge Paul til eksperimenterne.

Kun én anden tysker er andet end decideret kanonføde, nemlig Wafners håndgangne mand Scherzer (Marc Rissmann), men naturligvis er han også bare en generisk ond tysker. Til gengæld har han filmens nok bedste dødsscene, der involverer en håndgranat og tape for munden.

Også Chloe og Paul er klichéer, der i store træk kun eksisterer for at tjene plottet. Paul bliver omdrejningspunktet i filmens nok største plotmæssige kliché, da den lille dreng bliver bortført af Wafner. Nu må vores helte både redde ham, stoppe nazisternes eksperimenter og ødelægge radiotårnet.

For lidt og for sent

Overraskende nok formår Ray og Smith ikke at udnytte dette fordoblede tidspres til noget. At der er en deadline bringes aldrig ordentligt i spil, og filmens største synd er nok i virkeligheden, at den aldrig bliver bare det mindste spændende.

Den næststørste er, at manuskriptet udnytter den grundlæggende præmis alt for dårligt. Vi får godt nok et glimt af nazisternes eksperimenter, da Boyce ved en fejl havner i tyskernes laboratorium, og et par steder får vi resultaterne af eksperimenterne at se.

Men udover en længerevarende sekvens, hvor Chloe jages af én af eksperimenterne – en zombielignende galning med superkræfter – er det alt, alt for lidt, vi ser til det, der burde være filmens primære trækplaster: Heltenes kamp mod de tyske supersoldater.

Til sidst omskaber Wafner sig til en supersoldat til den afgørende kamp med Boyce og Ford, men det er for lidt og for sent til, at det gør noget for underholdningsværdien.

Mangler skala

Dertil kan man lægge, at filmens begrænsede budget (anslået til ca. 38 millioner USD; et greb i lommen sammenlignet med de virkelig “store” Hollywood-film) tydeligt kan ses, primært i scenografien.

Landsbyen, det hele foregår i, ses i begrænset omfang, godt hjulpet af forskellige kameravinkler og af, at stort set hele filmen foregår om natten.

Flere penge er gået til kulisserne, der udgør tyskernes underjordiske laboratorium, og til diverse make-up-effekter, hvor CGI'en dog heller ikke fornægter sig.

Men hele filmen mangler ganske enkelt skala; det hele foregår på få lokaliteter om natten, og der mangler en grundlæggende fornemmelse af den geografi, hele spektaklet udspiller i.

Enkelte fine scener

Der er enkelte fine scener undervejs, som f.eks. da Boyce genopliver Chase med tyskernes serum. Det fører til en blodig og makaber scene, da Chase undergår forvandlingen til supersoldat.

Så er der ovennævnte scene, hvor Scherzer tages af dage, og scenen, hvor Chloe jages af én af tyskernes eksperimenter er også ganske fermt udført.

Sekvensen, hvor Boyce første gang udforsker det tyske laboratorium, er også fin, og her tangerer vi endda lidt regulær horrorstemning. Men der holdes igen på det visuelle plan, og den effektive suspense, der bygges op, slutter alt for hurtigt.

Flad fornemmelse

Når rulleteksterne kommer, sidder man tilbage med en flad fornemmelse. **Overlord** havde alle muligheder for at blive en rigtig fin omgang science-fiction/horror med 2. Verdenskrig som bagtæppe, men filmen lades i stikken af sit middelmådige manuskript, spandavis af klichéer og alt, alt for lidt, at det, vi egentlig kom for at se.

Titel: Overlord

Instruktør: Julius Avery

Manuskript: Billy Ray & Mark L. Smith

Cast: Jovan Adepo (Boyce), Wyatt Russell (Ford), Mathilde Olivier (Chloe), Pilou Asbæk (Wafner), John Magaro (Tibbet), Iain De Caestecker (Chase), Jacob Anderson (Dawson), Dominic Applewhite (Rosenfeld), Gianni Taufer (Paul), Marc Rissmann (Scherzer)

Foto: Laurie Rose, Fabian Wagner

Klip: Matt Evans

Musik: Jed Kurzel

Spilletid: 110 minutter

Aspect ratio: 2.39:1

Anmeldt i nr. 165 | 13/07/2019 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=47993)

Stikord: Anden Verdenskrig (<http://www.planetpulp.dk/?p=12213>),
Gale Videnskabsmænd (<http://www.planetpulp.dk/?p=2279>),
Naziskurke (<http://www.planetpulp.dk/?p=2634>)

Mogens Høegsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890). Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan;

indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar

Navn

E-mail

Websted

Skriv kommentar

Indhold – 13. januar 2021

Leder og indhold - 13. januar 2021 (<http://www.planetpulp.dk/?p=49903>)